'तात्पर्याव्यतिरेकाच्च व्यञ्जकत्वस्य न ध्वनिः ।
यावत्कार्यप्रसारित्वात्तात्पर्यं न तुलाधृतम् ॥' इति,

तयोरुपरि 'शब्दबुद्धिकर्मणां विरम्य व्यापाराभावः' इति[1] वादिभिरेव[2] पातनीयो दण्डः ।

एवं च किमिति[2] लक्षणाप्युपास्या । दीर्घदीर्घतराभिधाव्यापारेणापि

वाच्यार्थं बोधयित्वा व्यङ्ग्यार्थमपि बोधयतीति भावः । **तात्पर्येति** । तात्पर्यभेदाभावात् शब्दादेर्व्यञ्जकत्वस्य व्यञ्जनसामर्थ्यस्य न ध्वनिर्न व्यञ्जना नाम । एवं च तात्पर्यमेव व्यङ्ग्यबोधकम् । नन्विदं संसर्गमात्रबोधकं कथं व्यङ्ग्यं बोधयत्वित्यत आह—**यावदिति** । तात्पर्यं हि संसर्गव्यङ्ग्ययोर्बोधकत्वान्न तुलाधृतं न संसर्गमात्रबोधकत्वेन नियन्त्रितमित्यर्थः । नन्वयं न्यायोऽप्रामाणिक एवेत्यत आह—

कथं वाक्यं निषेधमुपसर्पति ॥ प्रतिपाद्यस्य विश्रान्तिरपेक्षापूरणाद्यदि । वक्तुर्वेवक्षितप्राप्तेरविश्रान्तिर्नवा कथम् ॥ पौरुषेयस्य वाक्यस्य विवक्षापरतन्त्रता । वक्त्रभिप्रेततात्पर्यमतः काव्यस्य युज्यते ॥' इति । अतो न रसादीनां काव्येन सह व्यङ्ग्यव्यञ्जकभावः । किं तर्हि, भाव्यभावकसंबन्धः । काव्यं हि भावकम्, भाव्या रसादयः । ते हि स्वतो भवन्त एव भावकेषु विशिष्य विभावादिमता काव्येन भाव्यन्ते । न चान्यत्र शब्दान्तरेषु भाव्यभावकलक्षणसंबन्धाभावात् काव्यशब्देष्वपि तथा भाव्यमिति वाच्यम् । भावनाक्रियावादिभिस्तथाङ्गीकृतत्वात् । किंच, मा चान्यत्र तथास्त्वन्वयव्यतिरेकाभ्यामिह तथावगमात् । तदुक्तम्—'भावाभिनयसंबन्धान् भावयन्ति रसानिमान् । यस्मात्तस्मादमी भावा विज्ञेया नाट्ययोक्तृभिः ॥' इति । कथं पुनरगृहीतसंबन्धेभ्यः पदेभ्यः स्थाण्वादिप्रतिपत्तिरिति चेत्, लोके तथाविधचेष्टायुक्तस्त्रीपुंसादिषु रत्याद्यविनाभूतचेष्टादिप्रतिपादकशब्दश्रवणाद् अभिधेयाविनाभावेन लाक्षणिकी रत्यादिप्रतीतिः ॥

1. **शब्देति** । वाचकस्य लाक्षणिकस्य वाशब्दस्य अभिधया लक्षणया वा सकृच्छब्दबोधमुत्पाद्य पुनरभिधया लक्षणया वार्थान्तरबोधने सामर्थ्याभावादित्यर्थः ॥

2. **किमितीति** । यदि भवन्मते तादृशाभिधाव्यापारेणैव व्यङ्ग्यार्थोऽवबुध्यते, तर्हि किमर्थं लक्षणा स्वीक्रियते । लक्ष्यार्थस्यापि भवत्कल्पिताभिधाव्यापारेणैव बोधात् । एवं च किमर्थं मीमांसादर्शने भगवता जैमिनिना 'श्रुतिलिङ्गवाक्यप्रकरणस्थानसमाख्यानां समवाये पारदौर्बल्यमर्थविप्रकर्षात् ३।३।७' इति सूत्रेण श्रुत्यादिषु पूर्वपूर्वबलीयस्त्वं निरणायि । श्रुतिस्थल इव लिङ्गादिस्थलेऽपि शब्दश्रवणानन्तरं प्रतीयमानानामर्थानां दीर्घदीर्घतराभिधाव्यापारेणैव प्रतीतौ लिङ्गादीनां दौर्बल्ये बीजाभावात् । निरपेक्षो रवः श्रुतिः । अर्थविशेषप्रकाशनसामर्थ्यं लिङ्गम् । परस्पराकाङ्क्षावशात्कश्चिदेकस्मिन्नर्थे पर्यवसितानि पदानि

---

1. 'इति' नास्ति. घ-पुस्तके.' 2. 'विरम्यव्यापाराभाववादिभिः' क.